

РЕШЕНИЕ

№ 21198

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3769** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 44-00-1121/25.03.24г на В. Д. С. от [населено място] и с проц.представител адв. И.Т. против Решение № 82 от 27.02.2024 издадено от Комисия за защита от дискриминацията /Комисията/, в частта, с която се установява, че В. С. - в лично качество и в качеството на член на Изпълнителния комитет на Българския футболен съюз и изпълнителен директор на Професионален клуб „С. - 1913“ с изказванията визирани в установяващата част на решението е допуснал нарушение на забраната на дискриминация по смисъла на чл. 5. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признаците „раса“ и „сексуална ориентация“, както и в частта с която на В. С. се налага принудителна административна мярка.

В жалбата се сочи, че Решението в обжалваната част е незаконосъобразно, издадено от некомпетентен орган, в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и присъждане на разноски.

Сочи се още, че КЗД е некомпетентен орган, поради което нейните актове са нищожни. Като аргумент на твърдението се сочи, че КЗД не е конституционно предвиден орган, чийто правомощия да са установени в основния закон. Н. повече, по отношение КЗД не е налице забрана за упражняване на нейните правомощия от друг орган, напр. правомощията на Районния съд по Закона за защита от дискриминация.

На следващо място се претендира нарушение на разпоредбата на чл.146, ал.3 АПК , а именно при постановяване на първото решение по настоящото дело (Решение № 624/06.07.2021 г. на 5-чл. с-в на КЗД). решението е взето от следните членове па КЗД: С. С., З. Д., А. Д., П. К. и О. К.. Настоящото Решение № 82/27.02.2024 г. на 5-чл. е-в на КЗД е взето от същите членове на КЗД. т.е. състава, който разглежда преписката с абсолютно същия. В жалбата е посочена и съдебна практика.

На следващо място се сочи , че липсват доказателства за извършено нарушение като в тази връзка се оспорва процесуалната допустимост на приетата от адм. орган частна съдебно техническа експертиза.

Посочва се , че не са изпълнение указанията на АССГ, дадени в Решение № 2371/12.04.2022 г. по адм. д. № 7611.2021 г. па АССГ , а именно да се съберат доказателства по съответния процесуален ред, да се изгледа целия представен запис , да се направи преценка на жестовите и интонацията на С. при изричане на думите, които са приети за дискриминационни.

Претендира се нарушено право на защита по отношение на приетото осъществяване на тормоз по смисъла на чл. 5 ЗЗДискр. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. В писмени бележки се сочи, че обж. част от Решението противоречи и на целта на закона, като използваните от С. изрази,цитирани в сигнала до КЗД, не съдържат дискриминационни изказвания /и по трите установени от КЗД признака/, като не е извършена нито пряка, нито непряка дискриминация.С. няма различно отношение към представителите на чернокожата раса, което е видно от други медийни публикации/за сведение се представят на Съда/.

Ответникът КЗД се представлява от юрк.С. , която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ поради законосъобразност на обж. част от Решението по всички точки на чл.146 от АПК.Претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар на жалбоподателя.

Заинтересованата страна Н. Ж. Ж. не се явява и се представлява в съд.заседание от адв.Ж.. Депозирал е писмен отговор по жалбата и писмено становище/чрез адв. А.П. и адв.Е.Ж./, в които се сочи, че жалбата е неоснователна,моли се за отхвърлянето ѝ поради правилност и законосъобразност на обж. Решение и присъждане на разноски. Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на ЗЗДискр и общия чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство пред КЗД е сложено със Сигнал вх.№ 44-00-2722/14.09.20г на Н.Ж. с проц.представители адв. А.П. и адв. Е.Ж. против В.С. в 3 отделни негови качества - в лично качество , в качеството на дл.лице- член на ИК на Б., както и в качеството на ИД на П. “Славия-1913” АД-С.. В Сигнала се сочи, че на 25.06.20г , на нарочно организирана пресконференция в П. “България” по повод трансфер на млад български футболист в отбор от чужбина, продължила почти един

час и заснета и предадена от няколко ел.медии /вкл. на сайтовете <https://www.gong.bg> и <https://www.sportal.bg> /, В.С. няколкократно употребява расистки и дискриминационни изрази-в нарушение на ЗЗДискр. Към Сигнала е приложен диск със запис на пресконференцията/т.е. Дискът е представен от сигналоподателя на КЗД, бел. на Съда/, а в самия Сигнал са описани изразите, употребени в конкретно посочени минути от записа: в 11:02- “бежанци и подобни”, в 12:36- “ние взимаме на кило такива от джунглите там по А., по насам-натам”, в 27:13- “защото той казал бел педераст, а па нашите са му викали черен педераст” , в 28:01- “негър, негри...извинявам се, отдайте го на моето невежество/иронично/”, в 30:24- “при мене са хетеросексуални мъже, аз нямам джендъри/съпроводено с кривене на дясната китка/”, в 57:29- “гледай сега,никога черен нема да храни бел,момчета”.В Сигнала са сочи, че употребените изрази са дискриминационни, основани на пол,раса,народност,етническа принадлежност,соц.статус и сексуална ориентация, като нарушават чл. 14 от ЕКЗПЧОС, чл.21 от ХОП и чл.2 от ДЕС. В.С.- в качеството си на член на ИК на Б. прави тези изказвания по-малко от година след световен скандал заради расистка проява на двубой между България и Англия на 14.10.19г. Изказванията са недопустими както в лично качество, така и в качеството на дл.лице-защото уронват заеманата позиция и водят до дискредитация на РБ в межд.план във футболните среди.Моли се КЗД да установи дали изказванията представляват дискриминация по посочените признаци, като наложи санкция и постанови преустановяване на нарушенията на ЗЗДискр.

С влязло в сила решение №2371 от 12.04.2022г. по адм.д. 7611/2021г. по АССГ е отменено решение на КЗД и преписка № 508/2020г. е върната за ново произнасяне. Производството по преписката е възобновено и е определен 5 членен състав , който избира председател и докладчик. С разпореждане №418/30.06.2022г. на Председателя на КЗД е дадена възможност на подалия сигнала да представи факти , въз основа на които може да се направи предположение , че е налице дискриминация.

С Разпореждането е разпределена на същия 5-членен състав на КЗД/предвид твърдяната множествена дискриминация по чл.4 ал.1 от ЗЗДискр, по признаци- пол, раса, народност, етническа принадлежност, сексуална ориентация, лично положение и обществено положение.

С Уведомление от 14.10.20г КЗД указва на Ж./връчено на същата дата/, че съгл. чл. 9 от ЗЗДискр и указанията в отменителното съдебно решение - той трябва да представи доказателства, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. След искане за удължаване на срока , Ж. представя становище и Протокол №22/ИСТЕ- 071 за извършена извънсъдебна видео – техническа експертиза.

С Уведомление от 06.01.23г С. е уведомен/връчено на 11.01.23г/ за възобновеното производство, даден му е 7мо дневен срок за депозиране на становище по Сигнала и представяне на доказателства по негова преценка и изрично му е указано, че на осн. чл.9 от ЗЗДискр- след като сигналоподателят представи факти, въз основа на които може да се направи предположение за осъществена дискриминация, С. ще трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Приложена е и молбата –

уточнение на Ж. .

На 17.01.23г е входило в КЗД Становището от С. по Сигнала/чрез адв. Т./- счита същият за неоснователен; моли за прекратяване на производството съгл. чл. 52 ал.3 от ЗЗДискр; сочи, че не са представени доказателства от Ж. във връзка със сочените в Сигнала изказвания по минути; не е налице нарушение на чл.4 ал.1 от ЗЗДискр; не са посочени конкретни лица, които са дискриминирани, нито лица в сравнимо сходно положение, нито дали самият Ж. се счита за дискриминиран, т.е. има пълна неяснота по отношение на това кои са дискриминираните/конкретен човек или определена група от хора-във вр. чл. 47 от ЗЗДискр; част от цитираните в Сигнала изрази представляват преразказ на чужди думи, а за останалата част- дори да се докаже, че са използвани-изразите не са обидни или нецензурни и не е ясно защо се възприемат от Ж. като расистки или дискриминационни.Прави възражение преписката да бъде разгледана от същия състав , който е разгледал сигнала преди отмяната на решението от АССГ.

Изготвен е Доклад-заключение от докладчика по преписката, като с него са конституирани страните/ответник е В.С. в 3 качества- лично качество, член на ИК на Б., както и в качеството на ИД на П. "Славия-1913" АД-С.; няма ново разпределение на доказ.тежест, нито посочване дали ответникът приема, че доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр е вече обърната и е в тежест на С..

Насрочено е открито заседание на състава за 01.11.23г, на което Ж. и С. се представляват/пълномощниците им отказват помирително споразумение/. С. е конституиран в производството и в лично качество .Въпреки изричното възражение на представителя на С. по приемането на представената извънсъдебна експертиза, тя е приета като доказателство/с аргумент, че само потвърждава записан/ и е изгледан представения запис. Представени от С. доказателства не са приети тъй като са последващи Сигнала. Представителят на С. подчертава, че Сигналът е бил нередовен- в него не се сочи дали се претендира пряка или непряка дискриминация, не е посочил кои са засегнатите лица и кои лица са в сравнима сходна ситуация.

Съставът на КЗД се произнасяне с Решение № 82 от 27.02.2024 издадено от Комисия за защита от дискриминацията /Комисията/, в частта, с която се установява, че В. С. - в лично качество , в качеството на член на Изпълнителния комитет на Българския футболен съюз и изпълнителен директор на Професионален клуб „С. - 1913" с изказванията визирани в установяващата част на решението е допуснал нарушение на забраната на дискриминация по смисъла на чл. 5. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признаците "раса" и "сексуална ориентация", както и в частта с която на В. С. се налага принудителна административна мярка.

Сигналът се оставя без уважение в останалата му част, тъй като не се установява дискриминация по смисъла на чл. 5. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. , осъществена от С. , по признака " лично положение".

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е постановено от компетентен орган, в кръга на предоставената му по

закона компетентност, от 5-членен състав на КЗД/доколкото Сигналът е за множествена дискриминация/, при наличието на изискуемите се по закон кворум и мнозинство при вземане на Решението.

Съдът счита, че е неоснователен довода на жалбоподателя, че решението на КЗД е нищожно, тъй като е постановено от членове на комисията, чиито индивидуален мандат е изтекъл. В случая обаче е налице законосъобразна форма на удължаване на мандата на КЗД, поради невъзможността без персоналния състав на КЗД, същата да упражнява правомощията си като колективен орган, създаден за защита на основно право на гражданите, прогласено с чл. 6 от КРБ. Това е така, защото КЗД е колективен административен орган и като такъв прекратяването на мандата ѝ не зависи автоматично от изтичането на срока на персоналния мандат на всеки от нейните членове. Въпреки че, както действително е отбелязал жалбоподателя, индивидуалният мандат на членовете на Комисията е изтекъл през 2022г., то в случая следва да се съблюдават по висши принципи и приоритети. В конкретната хипотеза обаче, която не е изолиран и първи по рода си случай, от съществено значение са съображенията за съдържателното естество на правомощията, възложени на КЗД, като единствен специализиран административен орган за защита срещу всички форми на дискриминация, които имат приоритет пред времевите граници, в които тези пълномощия са дадени. КЗД е колективен административен орган, учреден в изпълнение на задълженията на страната като държава-член на Европейския съюз. Нормата на чл. 41, ал. 2 ЗЗДискр. предвижда срок на мандата на членовете на Комисията пет години, а не мандат на колективния орган КЗД. В същото време КЗД функционира като колективен административен орган, който заседава в постоянни състави и в разширени петчленни състави по възложените ѝ от ЗЗДискр. производства. Правомощията на КЗД по цитирания закон за защита на лица, пострадали от дискриминация, са ѝ възложени именно в качеството ѝ на колективен орган. Ако се приеме, че изтичането на персоналните мандати на Комисията е еквивалентно на изтичане на мандата на колективния административен орган, ще се стигне до противоречие с основния принцип на държавно устройство за стабилност на държавните институции и в същото време, не на последно място, до невъзможност за реализиране на конституционно установеното право на гражданите на ефективна защита срещу нарушаване на забраната за дискриминация и правата на човека. В този смисъл критериите, от които следва да бъде направена преценката за наличието на компетентност на Комисията, са демократичните ценности на стабилно функциониране на правовата държава, защита правата на гражданите и изискването за правна сигурност и предвидимост.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателят С. за наличие на нарушение на административнопроизводствените правила по няколко съображения. На първо място, съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр. случаите на множествена дискриминация се разглеждат от разширен състав от петима членове. Тъй като Комисията се състои от 9 души (чл. 41, ал. 1 ЗЗДискр.), при повторно разглеждане на правен спор, отнасящ се до множествена дискриминация, какъвто е настоящият случай, е невъзможно поне един от членовете в двата състава да не съвпада, като в този случай са спазени разпоредбите на закона. На следващо място, в случая делото е върнато на КЗД от АССГ поради процесуални нарушения, като АССГ в своето решение указва на състава

на КЗД да събере по предвидения в АПК ред всички доказателства, на които се е позовава в своето решение и по-конкретно процесния видеозапис. С оглед това не е налице хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 5 от ГПК, тъй като делото е върнато на тази своеобразна първа инстанция за ново произнасяне. Поради това няма как да участва лице, което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция.

След като делото е върнато на КЗД за извършване на надлежни процесуални действия по събиране на доказателства, диск с видеозапис е събрано по два начина. От една страна транскрипция на процесиите реплики и контекстът, в който те са ползвани е представен от страна на сигналподателя, като това доказателство следва да се тълкува единствено като писмено доказателство, изхождащо от страна, а не като компютърна или техническа експертиза. В допълнение съставът на КЗД в присъствие на страните е изгледал записа в частта, в която изказванията са направени, като в решението е коментирал цялостния контекст на изказванията.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че писменият документ, наречен експертиза, е получен от нея едва на откритото съдебно заседание. Същото твърдение е и абсолютно невярно, тъй като в становището, което насрещната е взела в периода на проверка от КЗД преди насрочване на открито заседание, е обсъден тъкмо този документ, като насрещната страна е изразила становище.

Съдът намира, че обж. част от Решението е постановена при съществено нарушение на адм.производствените правила, като това рефлектира и на неговата материална законосъобразност, но е достатъчно основание само по себе си за отмяна на обжалваната част относно твърденията от Сигнала за осъществена дискриминация по признаците “раса” и “сексуална ориентация” .

Съображенията на Съда са следните:

Сигналът е подаден срещу С. в три качества. Кой да са ответниците се определя от съдържанието на Сигнала и не подлежи на преценка от КЗД. Ако Сигналът срещу някое от качества на С. е неоснователен, това следва да се установи с акт по същество на КЗД, а не с акта за конституиране на ответниците. Освен това, следвало е произнасянето на КЗД да е относно всяко едно от качества на С. поотделно. Произнасяйки се по три от качества му едновременно, КЗД не е установила /на първо място/- точно в какво качество е било дадено изявлението на С. на въпросната пресконференция/в трите качества едновременно или само в едно от тях/. На второ място, ако е дал изявлението и в трите си качества едновременно- не е установено от КЗД кое от тях е визираното в Сигнала “качество на длъжностно лице- защото уронват заеманата позиция и водят до дискредитация на РБ в межд.план във футболните среди”.

Тормозът, на основа на признаците по чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр., също се

смята за дискриминация по силата на чл. 5 от ЗЗДискр. Същият се определя от закона като всяко нежелано поведение на основата на защитените признаци, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда /§ 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр./.

От визираната нормативна уредба следва изводът, че пряката/непряката дискриминация по чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗДискр и тормозът по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр са две различни, самостоятелни форми на дискриминация. Фактическите им състави разкриват съществени разлики и прилики. Разликата е, че пряката/непряката дискриминация е различно третиране, докато за тормоза различното третиране е ирелевантно. Поради това дискриминацията по чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗДискр. изисква сравнител, а за тормоза той не е необходим. За тормоза релевантна е специалната цел или резултат на поведението, визиран в § 1, т. 1 от ЗЗДискр. - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. За дискриминацията чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗДискр. и за резултатния състав на тормоза умисълът е ирелевантен, докато за формалния състав на тормоза - той е елемент на фактическия състав. И двете форми на дискриминация обаче се основават на защитен признак по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по ЗЗДискр.

Съгласно чл. 50 от ЗЗДискр. производство пред комисията се образува по жалба на засегнатите лица /т. 1/; инициатива на комисията /т. 2/; сигнали на физически и юридически лица, на държавни и общински органи /т. 3/. За случаите по т. 2 на чл. 50 от ЗЗДискр., чл. 7, ал. 1 от Правила за производство пред Комисията за защита от дискриминация предвижда, че комисията може да образува производство по писмен доклад до Председателя от нейните членове, като съгласно ал. 2 докладът съдържа: трите имена и длъжността на докладващия/те; описание на нарушението и изложение по фактическия му състав; доказателствен материал по изложението /ако е налице такъв/; мотивирано предложение за образуване на производство от Комисията или за извършване на други действия по чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр.; дата и подпис на докладващия/те.

След образуването на преписката за конкретно нарушение със съответно описан фактически състав, следва да бъде дадена възможност на

конституираните страни да се запознаят с преписката и да организират защитата си по нея с оглед вмененото им нарушение.

В случая преписка №508/2020 г. е образувана с разпореждане 1450/28. 09. 2020 г., като в разпореждането изрично е посочено, че в сигнала са изведени оплаквания за дискриминация по смисъла на чл.4,ал.1 от ЗЗДискр. по признаци „пол“ „раса“, „народност“ , лично положение“ , „обществено положение „ „етническа принадлежност“ и „сексуална ориентация“. В уточнението от 16.11.2022г. не се променя предмета на жалбата , а се конкретизира с кои реплики на ответника каква дискриминация се претендира. Докладчикът по преписката е започнал проучването, като е изискал становище от ответника по преписката с изричното уточнение, че в доклада са изложени твърдения за дискриминация по смисъла на чл.4,ал.1 от ЗЗДискр. по признаци „пол“ „раса“, „народност“ , лично положение“ , „обществено положение „ „етническа принадлежност“ и „сексуална ориентация“.

Комисията се е произнесла за извършено нарушение по смисъла на чл. 5. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признаците „раса“ и „сексуална ориентация“ , а не по предмета на сигнала и воденото производство. Съгласно практиката на ЕКПЧ едно лице следва да бъде информирано за правната квалификация на деянията, които с извършил. Когато едно лице не е било информирано подробно за характера и причината за обвинението срещу него и че не му е било осигурено адекватно време за подготовка на защита, то не е получило справедлив процес . В същото време, едно лице следва да бъде надлежно и напълно информирано, при промяна в обвинението. Тези принципни правила са приложими и в производството пред КЗД.

Горните съображения мотивират съда да приеме, че в конкретния случай Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение, изразяващо се нарушено право на защита на лицето, срещу което е образувана административната преписка. Поради това преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, като ясно се конкретизира предметът на преписката. Ако се прецени, че предмет на административната преписка е наличие на осъществен тормоз съгласно § 1, т. 1 на ДР на ЗЗДискр. , следва да се даде възможност на предполагаемите лица, жертва на „тормоз“ да изразят и те становище . Ако се прецени, че предмет на административната преписка е нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., следва да се даде възможност на пряко засегнати лица да изразят становище и да представят доказателства. В

случай че се приеме наличието на осъществена пряка дискриминация, в решението изрично следва да се посочат и сравнители.

Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено, като преписката се върне на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне съгласно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съдът намира обжалваната част от Решението и за материално незаконосъобразно, по следните съображения:

Само за три от цитираните в Сигнала изрази /“ние взимаме на кило такива от джунглите там по А., по насам-натам”, “защото той казал бел педераст, а па нашите са му викали черен педераст” , “гледай сега,никога черен нема да храни бел,момчета”/, КЗД приема /т.І от диспозитива/, че представляват тормоз по признаците “раса” и “сексуална ориентация”. Следователно, КЗД не е преценила за всеки израз поотделно- тормоз по какъв признак представлява;

Дефинираните в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. елементи на осъществяването на тормоз са: тоест съдебната практика приема, че фактическият състав на тормоза включва: 1.) изпълнително деяние - действие или бездействие на определено лице спрямо друго лице, 2.) защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр., 3.) цел или резултат - накърняване достойнството на лицето, респективно създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. и 4.) причинно-следствена връзка между тях. Също така, за да се определи като тормоз, поведението на С. следва да има за цел или резултат накърняване достойнството на определено лице и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. В случая подобно нещо по делото не е установено. Липсват всякакви данни, т.нар възприето от КЗД посочените реплики да целят създаване на обидно, унижително или враждебно отношение. Тези реплики не са преценени в контекста на продължила един час пресконференция , а са коментирани сами за себе си . Този коментар не дава основание да се приеме , че са изречени с изискуемата цел. По преписката не са събрани доказателства за поведението на сочения за дискриминатор да цели накърняване на достойнството , създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, както по принцип, така и на основа на възприетите от органа признаци – “раса” и „сексуална ориентация”. За да се осъществи дискриминация под формата на „тормоз“ следва да са осъществени кумулативно всички законови предпоставки за наличие на "тормоз", като липсата на някои от тях води до несъставомерност. Настоящият съдебен

състав счита, че единствено, когато се установи нежелано поведение на основата на защитен признак и това поведение има исканата от закона специална цел или резултат може да се приеме, че е налице тормоз по смисъла на ЗЗДискр. Само на него законодателят е дал засилената законова защита. Щом от доказателствата по делото не може да се направи обоснован извод за наличие на цел или резултат, които да са довели до накърняване достойнството на група лица и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда, то не може да се приеме, че поведението на С. представлява тормоз. В тази връзка, по силата на чл. 47, т. 1 от ЗЗДискр. сред законовоустановените правомощия на КЗД е да установява нарушения на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, извършителя на нарушението и засегнатото лице. При тълкуването на цитираната разпоредба, съдът намира, че за да се установи извършено нарушение на антидискриминационното законодателство, е необходимо Комисията да е установила и конкретното засегнато лице. Неустановяването на конкретното засегнатото лице, означава липса на извършено нарушение на дискриминационното законодателство по смисъла на чл. 47, т. 1 от ЗЗДискр.

По изложените съображения съдът намира, че не е доказан фактическият състав на дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 1 и 5 от ДР на ЗЗДискр. След като не е безспорно установено наличието на тормоз по признаците „раса“ и „сексуална ориентация“, незаконосъобразно е решението, с което се установява, че от страна на В. С. е извършена дискриминация по смисъла на ЗЗДискр.

При този изход на спора/основателна жалба/, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл.143 ал.1 от АПК. Жалбоподателят е заплатил 20лв дър.такса, като няма доказателства за договорен и внесен адв.хонорар на адв.Т.. Такъв и не се претендира.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 82 от 27.02.2024 издадено от Комисия за защита от дискриминацията /Комисията/, в частта , с която се установява, че В. С. - в лично качество и в качеството на член на Изпълнителния комитет на Българския футболен съюз и изпълнителен директор на Професионален клуб „С. - 1913“ с изказванията визирани в установяващата част на

решението е допуснал нарушение на забраната на дискриминация по смисъла на чл. 5. във вр. е § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признаците „раса" и „сексуална ориентация", както и в частта с която на В. С. се налага принудителна административна мярка .

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на В. Д. С. от [населено място] сумата от 20лв//двадесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: